

TELEGRAFUL ROMAN.

Nº 64. ANULU XIII.

Telegraful este de două ori pe săptămână și Dumineca. — Prenumeratua se face în Sabiu la expediția soiei pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretiul prenumeratua pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. și pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teritori straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platește pentru intea ora cu 7. cr. și urmă cu litere mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, în 15|27 Augustu. 1865.

Anunț.

Cursulu de'nvietiamențu in institutulu archidiecesanu gr. oriental pedagogico-teologicu din Sabiu se va 'ncepe cu 1 Septembre cal. vechiu.

Sabiu in 6|18 Augustu 1865.

Directoratulu Institutului archidiecesanu.

Resunetulu

Simtriloru de bucuria și profund'a veneratiune a fiiloru sufletești din dieces'a rom. gr. or. a Caransebesiului cu ocasiunea denumirei Episcopului loru in persón'a Reverendissimului Parinte Archimandritu Ioann Popasu.

Ad populum — — — —
Desideratus progreditur pede
Pastor citato: — — omnibus
Secum perennem faustitatem
Et — — melioris aevi
Spes non inanes — — — —
Laturus. Franc. Sal. Bocross.

Marire tie Dómne! Românu se radica,
De valuri mii și sute din văcuri ingropatu, —
Trecut'a barbaria, de ea nu-i e mai frica!
Alu Romei din Daci'a fiu tristu s'au intrematu. —

Nu vine mus'a nôstra sa cante cu 'ntristare
Ce sorte-avu Românu in tempulu celu trecutu; —

Ea canta cu mandria și dulce 'ndestulare
Ferică era nouă, ce acu au incepulu. —

Ací plapand'a voce mai tare ea resuna
Prin trist'a Temisiana, prin fiii lui Traianu
De geniulu ce promite bisericei strabune
Divina ambrosia și-unu venitoriu Românu.

Pre cerulu astei tiere române banatiene
De văcuri pâna astadi totu tristu și muciuratu
Apare un'a stéua cu seninose gene, —

Fenomenu ce promite unu ce mai fortunatu.
Fericile ei radie unu sunetu le predice,

Unu sunetu, ce deunadi că și unu blandu zefiru
Ești din ale faimei sburande foi publice,

Si află 'n momentu resunetu cu dulce suveniru.

Si mare 'mpresiune facu la Romanime
Unu sunetu că acest'a de bine vestitoriu. —
In tocm'a că si-unu geniu pre langed'a multime
O scóla, i arata lucindu-i venitoriu:

Radica-ti Dieces'a româna Sabesiana
A tale temple grele și cauta 'n cerulu teu;
Vedi cum inseninéza . . . O salta Temisiana! —

Amati Români, scapatati d'unu forte mare reu!

Tu turma credincioasa arunca dela tine
„Огни“ seculara, ce-atât'a „стрибн“

Intörce-te la mam'a-li, ca țitiele-i suntu pline; —

De-unu vécu și jumetate intinsu ea te doru.

Fii vesela, voiōsa in strung'a stramosiesca,
Câci si-asta trista strunga unu sôre-o lumină:
Alu tierei Domnu și Tata cu voce 'mparatescă

Pre-unu bravu vatau, Popas u, de capu ti lu confirmă.

Pre celu ce și pân' astadi la multi și multi fu tata;
Cu geniulu seu prea multe frumose a lucratu,

Ce tôte — cunoscute — condeiulu nu le-arata,

Câci fam'a pretotinden'i cu lauda le-a portat.

Fii salutatu alu nostru preademu și bunu Parinte!

Acést'a Ti-o uréza dorindu poporulu teu, —

Dorindu cu fragedia, cu inima ferbinte

Si vini, sa Te cuprinda curendu in sinulu seu.

De trei ori fericita se crede și se tine

Acésta turma, carea de tata Te piimí!

Că mam'a său regin'a prudenta la albine,

Asiá vertutea-Ti rara promite ca-i vei fi.

Din vîrg'a-Ti pastorésca resara a credintiei

Frumose flori și fructe; fii stelpu prealuminatu!

Din Turm'a-Ti credincioasa pe calea mantuintiei: —

Ajuta pre acel'a, ce 'n sciintie a asudatu!

Si-asiá cu devotique noi turm'a-Ti credincioasa,

'Ti dâmu inim'a nôstra Parinte Archipastoriu!

Oftandu că'ntr'o etate inalta, norocosa

Sa fii alu Romanimei Prelatu conducatoriu!

Marire, multiamita celoru ce fura 'n stare

Lumina d'a aduce și 'n tristulu nostu Banatu:

Viedie Andreiu, alu nostru Ierarchu antâiu și mare;

Viedie gloriosulu Franciscu-Iosifu Imperatu!!!

Ear tu Christóse Dómne sa fii cu noi pururea,

Că barc'a religiunei, ce tu ai intocmitu,

Sa inôte preste valuri . . . sa nu se duca aiurea; —

Biseric'a româna se 'nflora fericitu! N. T. Velia.

Schimbarea ministrilor și a sistemei in Austri'a.

(Din Hist. polit. Blätter, III Heft, 1 Aug.)

In cele urmatore punem subt ochii cititorilor nostri parerea unei foi de renume, carea este amica Austriei și de regula bine informata de cursulu politicu.

Cu septembările a privit lumea la o nascere grea politica, cărei'a asemenea pote ca nu s'a mai vediutu nici odata in istoria politica. Atâtu de mare a fostu crisa, ca unu momentu i venia omului a crede, ca in cele din urma Austri'a va ajunge la necesitatea a-si procură ministri sei cu forția pre cala conscriptiunei. Si acést'a nu dora pentruca in sinulu se-natului imperial, carele, cum e cunoscutu, in poterea unei ficiuni constituiunali de dreptu representéza imperatifa intréga cu numerulu diuometale a membrilor - nu dora, dieu, ca in acestu Reichsrath nu s'arū si gasit u o l u n t a r i e , destui, ga-t'a si preabucurosi a priim'i portfoile de Ministri cele vacante. Domnii din opusatiunea ministeriala, totu professoari si advocați nemti de o necondiționata influența in corpulu parlamentariu, nu se mai poteau destulu minună si necaj, ca pentru ce sa se faca o crisa ministeriala, si totusi aceeasi sa nu inaltaia pe scumpele loru persoane pre bancele ministeriale. Dar eaca s'a intemplatu asiá; nici prin visu nu li-a venit u colo susu in castelulu curții, că sa se mai gandescă si la matadorii din Senatulu imperialu, si acel'a care se mai mira despre acést'a putina pasare, da numai védia, ca elu nu cunoscă mamea estensiunei schimbărei, ce se petrece acum in Austri'a.

Acést'a e unu ce mai multu decât o schimbare de ministri, mai multu si decât ceeace de ordinariu se dice schimbare de sistem. Ruptur'a s'a facutu, nu din caus'a unei său altei cestiuni său mesuri; ací nu e vorba, cum sa se guverneze statulu de ací nainte: ore mai multu său mai putinu liberalu. Nu se lucrăza nici de o nouă experimentare, dupa cum s'a si disu, adeca de o nouă experimentare intru intelelesulu ore căroru doctrine de partit. Ci se lucrăza simplu de esistintia imperatiefi. Vedi bine ca acést'a condiționéza un'a a trei'a si cea mai din urma cercare de constituire său regenerare a Austriei, dupa ce odata cele două cercări mari facura unu cumplitu fiasco, un'a mai uritosu decât alt'a. Reconstituirea pâna acum n'a fostu unu adeveru, ci numai o frasa, si de aceea acum e vorba despre a trei'a si cea mai din urma incercare. Câci, deca si acést'a nu va reesi, atunci numai Ddieu va poté sci, ce se va alege din tota cestiunea constituiunala a Austriei, chiaru si de esistintia imperiului. Ministrui Imperatului trebuie sa scia bine acést'a, si de aceea ei n'au primit portfoile sale numai din ver o

acomia de ambitiune, ci cu aceea seriositate serbatorésca, ce o cere conștiința imprimare detorici sale.

Dar noi avem sa caracterismu mai deaproape aceasta mare schimbare; era acestă mai de aproape caracterisare se poate face atât de simplu și usior, pe cău este ea pentru noi esti germani (neaustraci) de neplacuta. Pentru caderea Domnului de Schmerling nu va sa dica altceva, decât ban cu erotulu complinitualu Egemonei germane și alu politicei germanisatōrie, cum s'a manipulat ea pâna acum in Austri'a. Dece, că germanismulu in genere sa mai aiba ver unu venitoriu politiciu in tierile Imperatului, atunci acel'a va trebui sa sufere a fi imbeatu de altu spiritu, decum a fostu acel'a, de care a fostu manatu pâna acum. Sa nu credea cine-va, ca numai dela Decembrie 1860 naționalitate germana și liberalismulu celu mai flacu in Austri'a au fostu lucruri identice. Ci inca din tempurile lui Iosif II mai ca n'a mai resarit pre acestu teremu vre o idee propria, și decandu reconstituirea Austriei a venit la rendu, inca nici unu barbatu de statu germanu din cetatea de lângă Dunare nu s'a potutu înaltia mai pre susu: de a si decopia mustă pentru reorganisarea Imperatiei dupre unu statu piticu seu altulu din circuitulu confederatiunei germane. Astfelu partitulu germanu—liberalu a domnit cu atotpotintia de 15 ani in Austri'a, și elu este, ce acum sta fatia cu o totalabancrotia.

Candu Domnulu de Schmerling la 1860 a pusu in lucrare crediu'rea a Austriei, atunci defaimările și desprițiulu contr'a gubernului celu reu alu lui Bach nu mai aveau capetă. Si cu tōte acestea gubernul, ceci a urmatu, n'a fostu altu decât carne din carnea, osu din őselle celui precedent; precum in saptă domnii trecu'ra cu cea mai mare usurătate dintr'o sistema la alt'a, că sa nu dicem dintr'unu gubernu reu la altulu. La mediu cautandu diferintia intre Domnulu de Bach și Domnulu de Schmerling, asia enm acestă din urma s'a desvoltatul de la 26 Februarie 1861, s'fostu cu multu mai mica decât cum se credeă la prim'a vista. Ambii cauta'ra m a n t u i r e a i n t r u a b s o l u t i s m u l u c e n t r a l i s a t i u n e i b u r o c r a t i c e : celu antău Ministrul a făcutu acestă fără parlamentu și cu bunacredintia; celu din urma cu parlamentu și prin parlamentu, mai insirandu, că de elaca, totu felul de frase despre autonomia și sinegubernamentu. Că si cum liberalismulu aru poté fi candva si undeva capace de o autonomia și sinegubernamentu onestu și de buna credintia!

Este insemnat, ca guvernul lui Schmerling n'a gasit a face alta imputatiune celu Bachianu, de atu incheierea Concordatului.

Istoria candu-va să dă negresitul Domnului Bach o mai mare măsura de intelepciune și prevedere, de cău succesorului lui celu plin de pretentii. A sustiné e gemona germana in Austri'a, și acestă a o asecură pentru totdeun'a print'or a raped e germanisare a naționalitatilor ucelor umulte: acestă a fostu ide'a fundamentală a gubernului lui și a lui Bach și al lui Schmerling. Ma condicatorulu sistemei celei d'antăie a credutu chiaru pentru aceea, ca Austri'a deocamdata sa sia lipsita de ver ce reconstruire constitutiunala; numai atunci, candu politica germanisatoră si va ajunge scopulu principalu, poté si vorb'a de ver o constituire in Austri'a, copiată dupre constituinea unui seu altui statu seu statisoru din Germania cea bogata d'ideea. Era pâna atunci cat'a sa se impace cu o directiune liberala a centralisatiunei absolutistice, dece, că sa nu despete chiaru cu mâna propria spiritulu celu reu alu nationalităloru și a-lu aduce la explozie. *) Ma acesta explozie, atât de temuta, totusi se întemplă in urm'a evenimentelor din 1859. Dar cu tōte acestea Domnulu de Schmerling a credutu tare, ca va poté organisa suprematia germanismului austriacu print'ruu parlamentu centralu liberalu. Acestă a fostu retacarea cea mare, ce acum s'a demustrat pâna la evidentia, si a marturisito și insusi. Eara cu acesta marturisire, impusa de necesitatea lucrurilor, partitulu germanu liberalu a ajunsu peste totu la capetulu litaniei sele in imperati'a Austriei. A se-intorce la Bach nu e cu potintia; a merge inainte si mai departe cu Schmerling nu este modu si chipu; prin urmare problema cauta apucata iarași din capu, si apoi numai e nici o constituire in Germania, carea aru mai poté servi si de ac inainte de mustă pentru reconstituirea Austriei.

A fi datu dovedă pâna la evedintia cea mai mare si mai posibila de nepotintia liberalismului germanu in Austri'a si inca prin fapte, acestă e meritulu celu mai insemnat, dar pare negativu alu Domnului de Schmerling. In genere vor-

bindu, tōte meritele acestui Ministru, pe care l'au fostu numit cu emfaza că celu mai cu caracteru barbatu de statu, sunt de natura negativa. Prin tōte căte au facutu său n'au facutu s'au dovedit u numai, ca pre calea pre care a apucat u merge. Elu a cugetat dreptu: ca Austri'a trebuie sa aiba o constitutiune si ca o poté purcede din directiunea spiritului, reprezentatul de densulu, va sa dica nu cea emanata din spiri-tulu partitului germanu liberalu. Sentimentul nedelaturabilu alu acestei fapte este chiaru ca dejă de multu a apasatu că o pétra si peptulu acestui omu, pecandu scriitorii simbriati si bine platiti, ilu trimbitau necontenit u prin tōte diuarele toturor tierilor, că pe uniculu Mantuitoru alu Austriei, ca pe uniculu barbatu de statu, ce numai are parechia. Acelu simtiament de nepotintia alu liberalismu lui germanu a devenit u insine universalu, nici unu liberalu nu mai pote nega, si numai asiá se poté explică indiferintia cea démna de insemnat der generala, ce s'au vediut la caderea lui cea fără gloria, la retragerea lui cea mai fără sgomotu, — a Ministrului, ce mai pâna aci era înaltiatu pâna la alu sieptea ceriu.

Cu greu va fi mai fostu vre-unu barbatu de statu primitu cu mai multa resignatiune din partea opiniunei publice că Ministrul demissiunatu acum. Cá si unu triumfatoru a fostu intrat elu in gubernu: doi ani dearendulu influintă lui mergea totu crescendo, tota vorba lui avea autoritatea unei evangeliu, o sută de condeie dibace i trombitau laud'a numelui, si a se 'ndoii despre succesele lui treceá de crima lese Majestătii. Inca in tōm'a anului 1862 se spunea despre membrabil'a disa a Imperatului: Cas'a Habsburgie a pote vorbi inca de norocu, ca in tempi ce i m ai nois se protege asia de tare de Cas'a Schmerling. Pe atunci cadiu Cancelariulu Ungariei, Contele Forgáts, jertfa la dorintiele préputintelui ministru, că dualismulu sa péra din guvernul. Cu doi ani mai tardiu i cauta si Contelui Rechberg a-si cauta de drumu, si nu numai din caus'a ca dizeriu la pareri in politică germana si in privintia relatiunilor cu Prussi'a; ci mai vertosu caci Conte Rechberg se arata mai inclinat către o organisație mai federala a Austriei, si caci incepuse a se 'ndoii despre posibilitatea si utilitatea constitutiunii de fondu. Intr'acea instisi urdiri si basa opulu in voi'a sortit sele; cu unu felu de credintia fatala de turcu se uită cu mânila in sinu la desvoltarea lui. Elu nu numai ca numai gubernă, dar abia mai amintira inca Gurile se totu mai mariau, ca nu se face nimic'a, ca laudatulu ministru a cadiutu in lenevire si si-a perduto deplinu potă de lucru. Elu a inventat la 1861 fatia cu Ungaria vorba cea famosa: Noi potem u astep'ta; ómenii sub acestă formulă au cautat multu ver o adanca intelepciune de statu si planuri mari ascunse; ci incetu cu incetul se descoperi secretulu; ca adeca nici ministrul insusi nu scie ce sa mai faca, si ca dejă de ani si ascunde nepotintia s'a sub vorbe pompöse. Si in adeveru acestă i a fostu tetu secretulu.

Chiaru si in sinu senatului imperialu in cele din urma s'a fostu formatu din insisi partisani Ministrului o violenta opusetiune. Partilulu determinat germanu liberalu facea cu tempu fără tempu necontente imputatiuni conduceatorului diriginte alu partitului loru, si acum acesta opusatiune parlametaria s'acusa de nebunia, ca insasi a casiunatu cadera cabinetului de colorea sa, fără sa fi sciutu ce face. Se poate ca s'a intemplatu asia. Dar ce a facutu opusatiunea, ea a facutu intr'o onesta desperatiune despre portarea ministerului de partitul seu, si'n adeveru desperatiunea ei nu e mirare. Doi ani mari si lati Domnulu de Schmerling ia intrebuintat u numai că din trei națiuni ale Ardéloului pe dōue sa le impune intr'o dieta, si că pe acestă dieta sa o induplice, că sa tramiata deputati la Reichsrath. Candu Ardelenii intrara, gubernulu a declarat senatul imperialu angustu si pentru tierile slavice-germane, si totdeodata de estinsu, seu de senatul imperialu comunu, pentru intrég'a monarchia. Acestă a fostu totu ce ministrul Schmerling a potutu face pentru executarea constituutiunii sale, si de acum inainte si-a bagatu mânila in sinu. Intr'acea relatiunile de economia a le imperiului devinau vediutu cu ochii iut'ro stare din ce in ce totu mai rea, si bancrotarea financiala s'apropia de usia totu mai tare. Si gubernulu, de-si dōue incercări de a contrage unu imprumutu remasera fără succesu, totusi s'au presentat dōue bugete anuale, cu nisice deficită enorme; elu afirma, ca la desigerea acestor posturi s'au dusu pâna la marginile cele mai posibile ale economisarei. Si, dupace Reichsrathulu mai sterse inca preste 20 milioane, atunci gubernulu totusi dechiără, ca consumate si cu acesta reducere. — Care parlamentu din lume n'aru fi cadiutu in desperatiune fatia cu atari cercustări?!

Vedi bine ca cu acestă partitulu insusi a marturisit ca si a facutu vécu. Către acestea simtiamentul era comun,

*) Reprezentantele celu mai determinat pe tempulu lui Bach alu acestei politice era jupanés'a Augsburger Allgemeine Zeitung.

ca asiá cum a mersu pâna acum este chiaru cu nepotintia a o duce si mai departe, si eaca pentruce dupa ministrul Schmerling mai ca nu s'a versatu nici o lacrima serioasa chiaru in Austri'a. Atari lacrime au cursu numai din partea neutriaciloru din Vienn'a si pela noi, **) cari de-si au ochi de vediutu, totusi nu voru do felu sa vedia. Intr'altele barometrul celu mai certu alu simtieminteloru politice in Austri'a este burs'a, carea s'a aretatu de totu nesimtitoria satia cu cadera Domnului de Schmerling. Mai nainte cu doi ani se mai potea inca dice, ca burs'a este celu mai sacru scutu alu acestui ministru, chiaru din apat'a bursei n'aru si culezatu Imperatulu a face ver o modificatiune relativa la ministru; eara acum burs'a l'a lasatu sa cada, fara a-si areta gelea dupa densulu prin scaderea macaru a unui procentu. Prin urmare se pare ca si capitalulu consumte cu opiniunea publica: Ca mai reu nu poate fi, ci mai bine; si mai reu de catu Schmerling nu poate nimenea duce economia casei.

Dar spre a apretiá bine situatiunea, mai vine a se luá in consideratiune inca o cercustantia, de cea mai mare insenatate. Pecandu adeca Domnulu de Schmerling cu constitutiunea de Fauru a sea traiá literalmente din mana pâna la gura, totusi mai avea elu in peto inca unu modu de a se ajuta la nevoia. Se pare a fi acceptat tempu indelungat, pâna sa se coca situatiunea pentru lovitur'a de statu inten-tiunata, si se afle indice determinate a le scriitorilor sei cei platiti, dupre cari se parea chiaru acum matura situatiunea spre a esti la lumina cu ideile sale cele rezervate. Elu pe urma, ca si mai nainte, se credea a fi barbatul neaperat necessariu alu situatiunei; ci, tînendu computu cercustârilor, stăgata a face o volta chiaru si cu persóna s'a, si a pasi pe scena pre o cale cu totulu diferita, ba chiaru opusa la cea tînuta mai nainte. Cu o vorba: elu era gata a rumpe chiaru cu mânila sale, nunumai diplom'a imperatésca din Octobre, ci chiaru si copilulu seu, constitutiunea din 26 Februarie, carea in cursu de patru ani audiriam laudandu-se ca uniculu Paladiu alu Imperatiei austriace, cu scopul pentruca s a se uneasca cu partitulu liberalu din Ungari'a pre bas'a Dualismulu.

Se cade a luá bine la ochi acésta saptă. Numai acésta arunca o lumina neasceptata asupr'a situatiunei Ministeriului atâtu presenté catu si celu trecutu. O foia boemica s'a expresu forte ageru dicendu: care tragerere a Dni de Schmerling este cadera ministerilui mar-e-germanu (grossdeutsche) si inceputulu unui ministeriu austriacu. Prin acésta se deslega si enigme, pentruca atâtu ministrul iusus, catu si partitulu germanu liberalu din Reichsrath si schimbara deodata limbagiulu seu satia cu Ungari'a, si incepura a cochetá in tóta forma cu Magiarii cei liberali.

Acum trebuie sa privim mai deaprope aceste relatiuni imprumutate intre liberalismul germanu si celu magiaru.

Tempulu gubernarei Domnului de Schmerling se poate imparti in dôue periode; in amendoue nu s'a potutu inaltia pâna la o fapta propria despre a face ca constitutiunea din Fauru sa sia unu adeveru. Si intr'acésta Ministrulu a remasuri egalu, ca sa tracteze adeca deplom'a imperatésca din Octobr, carea portá o colore mai federalistica, pururea cu ur'a intréga a spiritului de partitul liberalu burocraticu. De alta parte sperantile si calculele Ministrului se miscara inalte si dupa anulu 1863 in dôue diferite directiuni, pana candu, dupa ce ia ajunsu ap'a pâna la gura, si dupace in cas'a de susu i-a cautat a-si marturisí de satia ca si-a perduto de-totu sperantia de succesulu causei sele sustinute pâna aci, in fine esti cu atrei'a noua programa, de cuprinsulu: Schimbarea sistemiei de administrare urmată pâna aci, si si introducerea (!) autonomiei. Atari vorbe seci vedi bine ca stetusera si in program'a sea cea renunta dela Decembre 1860; si elu eu tote acestea dupa tote metamorfosele evenite pe urma nu s'a mai gandit la ce a fostu disu, pâna candu a fostu pre tardiu.

Deci in prim'a perioda o biziure felosa pre neviabilitatea constitutiunei de Fauru, carea era promisa solenelu din partea Imperatului, si pentru care toti Episcopii sub pedepsa de crima lese maiestatii aveau a tiné Te-Deum. Se dicea, ca Magiarii voru veni si li cauta sa vina in Reichsrath, numai putintica rabiare sa fia; inflorirea economica si politica, ce cauta sa se desvolteze sub paladiulu acestei constitutiuni din Fauru, va frângere ver ce cerbicositate si improprietate. Caci legile unguresci dela 1848, si constitutiunea cea separata a coronei Sf. Stefanu, pre care si baséza Magiarii renitentia loru, si fara aceea su fara valore si resuflate prin resboiu resurrec-tiunalu. Prin urmare organizarea parlamentaria a intregei mo-

narchii austriace e numai o cestiune de tempu. Si in casul celu mai reu pe ministru nu lu va costa decatul numai o tra-sura de condesu; elu n'are decatul sa prescrie alegerile cele directe in Ungari'a, si asiá senatulu imperialu numai decatul se va umple cu deputati din sinulu nationalitatiloru celoru ne-magiare. Fară 'ndoilea acesta aru si fostu unu mediu drasti-cu; dor numai o tinere cu dintii de constitutiunea din Fauru aru si potutu trece preste urmările cele neprevideute, ce poteau sa vina. Dupa sguduitura aru si urmatu anarchia, dupa anarchia resboiu intre rase in figur'a sea cea ingrozitoare.

Ast'a era limb'a perioadei prime,

A dôu'a perioada s'a nsemnatu prin aceea, ca teori'a mi-nisteriala de resuflare (Verwirkungs-Theorie) a amutitul de totu, amenintarea cu alegeri directe inca si mai multa, si in locul acestor a s'a intonat in modu demonstrativ posibilitatea unei esentiali modificatiuni a constitutiunei de Fauru. Negresitu despre o atare Reforma, seu Revisiune fuisse inca mai dinainte vorba; ei cu totulu intr'altu sensu, adeca sub conditiune: ca Magiarii sa intre mai antau in Reichsrath, si apoi aci sa si faca si sa si scotia la capetâlu propunerile. Acum din contra si plasmuire o modalitate cu totul alt'a. Domnulu de Schmerling adeca fara de senat si fara initiativa Imperatului, poate si subt asistint'a unei deputatiuni, compuse din membrii senatului imperialu, sa se intelégă cu partitulu lib-eralu magiaru subt conducerea Advocatului Déak, si indata si cu majoritatea dietei din Ungari'a. Dreptu veriga de legatura, si ca unu mediu infaliblu de apropiere, se punea inainte liberalismul de ambe partile. Doi barbati de statu eminenti liberali, credeau omenii, indata ce numai se voru vedé intre sine, va cauta, nu mai e intrebare, ca sa sia pe locu un'a, trupu si susetu, in ide'a: de a se constitu in sensu liberalu acesta Austria!

Si nu mai e nici o 'ndoilea despre ce aru si esitu din o atare intielegere; aru si esitu adeca in partirea par-lamentaria a imperiului la dôue supremati in natiunali; dincoce de Lait'a unu statu centralisticu cu parlamentulu in Pest'a si cu egemonia Magiariloru preste Croati, Sloveni, Romani, Sasi si Serbi etc.; dincolo de Lait'a unu statu centralisticu cu parlamen-tulu in Pest'a si cu egemonia Magiariloru preste Croati, Slaveni, Romani, Sasi si Serbi etc. dincolo de Lait'a unu Statu centralisticu in Vienn'a si cu suprematulu germaniloru preste Boemii, Poloni, Ruteni, Slavii de sud etc. Cu acésta vedi bine ca s'aru si facutu pace intre liberalii germani si liberalii Magari preste ruptele un'a de alta parti ale Imperatiei injumatatite; ma lupta nationalitatiloru suprematisate si apasate in tote partiile, dincoce si dincolo, din acelui momentu aru incepe in ade-veru anarchia, si resboiu de finti, despre care a fostu vorba mai susu aru deveti permanentu. Acésta aru si deslegarea cea mai fatala din tote deslegările, in urma cărei'a Austri'a aru incetá a mai si nu numai ca potere mare, ci curendu si ca Monarchia.

Dar ori cum, acésta aru si fostu unu triumfu alu libera-lismului germanu, vedi vine ca nu triumfulu intregu, cum lu doria Constitutiunea de Fauru, mai jumetate cu atâtu mai se-curn. Suprematia elementului asiá disu germanu, adeca par-titutului germanu liberalu, poté firesce a lucră cu multu mai nedetiermuritul pre terenulu seu, candu Magiarii cu anessele sele aru si odata afara, si deca pe deoparte Senatulu imperialu celu angustu de acum in Vienn'a, si de alta parte dieta Ungariei in Pest'a s'aru poté imparti in treb'a elotizarei par-lamentarice a tuturor celor alalte nationalitati, ce nu-su nici germani nici magari in Austri'a. Acésta idea astă in tempii mai din urma atât'a placere pe furisul la partitulu lui Schmerling, incat i vine omului sa se indoiésca; ca ore constitutiunea acestui ministru sa si fostu ea dela inceputu pentru densulu unu lucru seriosu său bă?

(Va urmă).

In caus'a ierarchica romano-serbescă

au datu In. Cancelari'a aulica ungara unu emisu, in care respectivelor autoritati se demanda a se tiné de urmatorele principie: Comuneloru bisericcesci grec-orientale cu limba amestecata le sta'n voia, a se desface dupa nationalitatea loru in dôue comune deosebite, ori nu.

La casu candu ele aru dorí a desface legatur'a comună parochiala de pâna acum, vine a se face impartirea possesiunii comune de pân'acum, cu intrenirea unei comissioni compuse din respectivii Episcopi serbesci si romaneschi ori plenipo-teetarii loru, precum si din autoritatile politice. — In casul acesta trebuie sa se caute la aceea, ca

1) biserica impreuna cu bunurile immobile, ce se tinu de ea, precum si scola, sa ramâna in possessiunea acelei parti

de-si mai mici la numeru, carea pote documenta dreptulu seu primitiv de proprietate;

2) Dece argumentarea acest'a n'aru fi cu potintia, biserica, avea immobila si scol'a vinu a se transpune partii mai mari la numeru, pelanga indatorirea de a despargubir la casulu acest'a pre partid'a mai putinu numerosa.

3) avearea mobila a bisericei vine a se imparti intre cele doue parti de dupa proportiunea numerului loru. —

Dece respectivele comune bisericesci amestecate nu dorescu despartire, biserica si scol'a vinu a li se lasa si mai departe, si limbile loru respective suntu a se respecta dupa dreptate atatu in biserica catu si in scola. —

Sabiu in 14/26 Augustu. Escelenți'a Sea P. Archiepiscopu si Mitropolit Andrei Barone de Siagun'a si P. S. Sea P. Episcopu Procopiu I vacovicu plecara astadi inainte de 3 ore dupa amedi la Resinari, insotiti de P. Archimandritu I. Popasu, P. Protosinchelu Mironu Romanu, P. Protodiaconu Andrei Popu etc., spre a seversi marele actu alu chirotonirei nouui Episcopu de Caransebesiu. Ceremonia cea rara ne-amu ingrijitu a o pot comunică citorilor nostri pe largu in nr. venitoriu. — Dlu Comite alu natuinei sasesci, Conradu Schmidt, precum ne spune „Herm. Ztg.” e invitatu la Vienn'a, unde a si plecatu eri in 13/25 Augustu. De sine se intielege, ca chiamarea acest'a sta in legatura cu afacerile politice, cari se pertracta astadi la cancellaria aulica transsilvana. —

Brasovu in 9 Augustu. Dumineca in 8 Augustu 1865 s'a serbatu in Biserica santului Nicolae din Brasovu o serbatore rara, carei'a asemenea numai prin adunările creștinilor ortodoxi se poate vedea; acolo adeca unde Preotulu si cunosc si si implinesce sănt'a sea chiamare cu zelulu, despre care Proroculu. — Imperatru dice: Ravn'a case itale m'a umane atu premine.

Obiectulu serbatorei a fostu despartirea Preasântitului Episcopu alu Caransebesiului, Ioann Popasu, de poporenii sei, pe cari ia pastorit u spiritulu dragostei lui Christosu in cursu de 28 de ani ca preotu si protopopu, cu pasiunea cuventului crestinesc singuru mantuitoriu.

Catua tînute cuventarea cea plina de invenititura adeverat apostolësca, ne simtiamu ca rapiti cu susletele noastre prin acele adunari ale Eclesiei primitive, in cari Apostoliu in persona inveniau si mangaiau pre ucenicii sei, au in cari se citeau creștinilor adunati epistolele Apostolicesci.

Vorbele au versatu lacrime, este o frasa atatu de desu si fara locu si tempu intrebuintata, incat si-au perduto tota valorea. De astadata insa poti crede, iubite citoru, ca multimea, de care mama indesuita Biserica cea spatiosa a Sf. Nicolae, a versatu literalmente intréga lacrime, candu audia pentru cea din urma ora vorbele de invenititura evangelica si de svatuiri si mangaiere ca a parintelui catra fii, vorbele de despartire.

Citesce cuventarea de despartire, ada-ti aminte de tonul docentelui barbatu, ce nu sciu ce potere electrisatoria are in sine, incat misca si inimele cele mai impetrite, si te vei incredinti ca nu essageram nimic'a.

Eaca cuventarea. *)

Lugosiu in 9 Augustu st. v. 1865.

Preotimea din Protopresbiteratulu Lugosiului n'au intarziat a tramite unu cuventu gratulatoriu nouui seu Archipastorii, Ilustritatii Sele Domni Episcopu Ioanne Popasu, ca simbolu alu stimei si veneratiunei fiesci, catra adeveratulu seu parinte; carele cu stima amicetiala amu onore a Ti-lu impartasi aici precum urmeza :

Ilustrisime Domnule Episcope!

Pecandu fragil'a nostra naia bisericesca sub conduceri straini batuta de valuri era amenintata de pericolul frangerei, din indurarea lui Domnedieu si invoirea pregratiosului nostru Monarchu spre fericirea natuinei si a bisericei, Te-au tramsu provedinti'a spre multiamirea nostra, intru resultatele dorintiei amesurate, pre cari viitorulu cu dulce suvenire le va imbratisia.

Intr'adeveru, Ilustrisime! candu cugetam cu seriositate, despre neobosittele-Ti osteneli, cu care Te-ai luptat din impreuna cu Escellenți'a Sea prébunulu nostru parinte Archiepiscopu si Metropolitul Andrei Barone de Siagun'a, in respectulu bisericei nostra greco-orientale: ne simtimu pauperi in cuvinte de a ne pot sprimá simtiamentele nostra de bucuria pentru propasarea susletesca si natinala, intru carea

si in venitoru cu intelepciunea-Ti indatinata suntemu convinsi, ea nu vei inceta a ne conduce, spre a pot ajunge la tint'a dorirei.

Noi ne mangaiamu, si ne tinem, cei mai fericiti, a Te vedea catu mai curendu in mijlocul nostru; si o pia consideratie a vertutilor Ilustratii Tale, carea s'a domiciliat in pepturile nostre, ne da cea mai viia sperantia a ajunge la portulu eternei fericiri. —

Bucuri'a nostra e mare, candu cugetam la insemnata sarcinei Archipastoresci, a carei greulate o porti; cu atatu mai vertosu, cu catu ne simtimu convinsi a fi oblegati cu jertse Domnedieirei, caci s'a induratu a ne darui unu asia Archipastorului intieliginte si activu, caru'a fara tema potem incredinti cele mai pretiuite ale nostre.

Mari'a Ta esti alesulu Maiestatii Sele si glorificatulu diecesei Caransebesiului, si alu natuinei nostre romane!

Dieces'a Caransebesiului, insetata de dieci de ani, are lipsa de tata si parinte adeveratu, ceca ce este cea mai stralucita petra scumpa in mitra episcopescă, — carele asia se cuprinda pre fii diecesei, precum cuprinde tatalu pre fii sei in cas'a s'a.

Eparchia Caransebesiului asculta in Mari'a Ta pre unu parinte, carele intru tote dandu-se pre sine exemplu de fapte bune, sa sterga lacrimele produse de tempurile vitrege, si sa dea mangaiere fiilor sei sufletesci cu cuventul si cu fapt'a.

Ddie sa Te invrednicescă, ca in acesta turma sa poti dice cu Christosu: „Eu sum pastorulu celu bunu, si me cunosc oile mele, si eu le cunosc pre ele.”

Maretiu si incantatoriu de inimi este a vedea o turma bine pastorita, grijita si nutrita cu Archipastorulu seu in frunte inainta catra fericire!

Unu Archipastor, asia situat, poate gusta o fericire altarea carei tota gloria lumii debe sa dispara inaintea lui!

Eata, Ilustrisime Dle Episcope! cu aceste sincere si adeverate simtiri, si cu cea mai pi veneratiune fiesca, toti preotii din Protopresbiteratulu Lugosiului, incantali de incredere catra Ilustritatea Ta, indrasnimu a-Ti dorii din tote poterile sufletului: ca Domnedieu sa-Ti daruiasca vietia indelungata, plina de sanetate, intréga in poterea trupului si a sufletului, fericita si pacinica; ca incependum or'a lucrarei Archi-Apostolie? (Red.) Ilustratii Tale intariti pentru fericirea turmei incredintate sa ne conduci catra prosperarea morală si amorea fratiésca.

Priimesce, o mare Archiereu! cucerniculu acestu devotamentu procesu din inimele cele sincere ale clerului subordinat, si binevoiesce cu indurare a ne ocroti sub scutul parentescilor Tale ingrijiri!

Sarutandu-Ti manile ne recomandam etc. (Urmăza subscrerie.)

Acum vedem a se fi implinitu pentru natuinea romana de religiunea greco-orientala cuvintele lui Christu rostite catra invenitaciei sei: „Inaltati ochii, uitati-ve impregiurulu vostru si veti vedea ca fructul e coptu, si campia e aproape de a fi secerata.”

Sa formam dar solidaritate fratiésca, pentru conform cuvintelor Salvatorelui lumii sa fimu apti de a seceră cele de seceratu!

Domnedieu eu noi!

I. T.

Publicarea

summelor incuse la fondulu Assoc. transsilvane romana dela 8 Augustu c. n. a. c. pana la 24 Augustu c. n. 1865.

1º Prin Rm. D. Vicariu faraneu in Naseudu si Col. Assoc. tranne Gregoriu Moisilu sa tramesu la fondulu Assoc. ca tax'a de m. ord. sum'a de 85 fl. v. a. si arume-

a) dela D. Capitanu Nocolae Antonu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., b) D. Capitanu Teodoru Antonu pe an. 186³/₄ 5 fl., c) Asessoriu d. Sedria Basiliu Axentiu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., d) D. Parochu Ioann Galanu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., e) D. Calelistu Hangea Gregoriu pe a. 186⁴/₅ 5 fl., f) C. R. Capitanu Severu Hangea pe an. 186⁴/₅ 5 fl., g) D. Vice Capitanu distr. Leontinu Luchi pe an. 186⁴/₅ 5 fl. h) Asessoriu de sedria Maximu Lic'a pe an. 186⁴/₅ 5 fl., i) Asessoriu de sedria Ioane Margineanu pe an. 186⁴/₅ 5 fl. k) D. Vicariu Gregoriu Moisilu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., l) D. docente normale Basiliu Nascu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., m) D. Prof. gimn. Leon Pavelia pe an. 186⁴/₅ 5 fl., n) D. Fisicu distr. Stefanu Popu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., o) D. Asessoru de Sedria Florianu Porcius pe an. 186⁴/₅ 5 fl., p) D. Parochu in Sangiorgiu Simeonu Tanco pe an. 186⁴/₅ 5 fl., q) D. Fiscalu Ioane Florianu pe an. 186⁴/₅ 5 fl., r) D. profesoru de preparandia Basiliu Petri pe an. 186³/₄ 5 fl.,

Sum'a totala 85 fl. v. a.

adeca Optu dieci si cinci floreni val. austr.

(Cadetulu Iva urmă)

*) Neajungendu-ne pentru astadi spatiulu, si si de altintre nevrindu a ntrerunpe memorabilulu cuventu in doi numeri, lu yomu publica intregu in nr. venitoriu.
Red.)